

Wtorek, 3 maja 2022 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P9_TA(2022)0135

W kierunku zrównoważonej niebieskiej gospodarki w UE: rola sektorów rybołówstwa i akwakultury

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 3 maja 2022 r. w sprawie kierunku zrównoważonej niebieskiej gospodarki w UE: rola sektorów rybołówstwa i akwakultury (2021/2188(INI))

(2022/C 465/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 17 maja 2021 r. w sprawie nowego podejścia do zrównoważonej niebieskiej gospodarki w UE – „Przekształcenie niebieskiej gospodarki UE na rzecz zrównoważonej przyszłości” (COM(2021)0240),
- uwzględniając art. 3, 4, 13, 38, 43 i 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1139 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające Europejski Fundusz Morski, Rybacki i Akwakultury (EFMRA) oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1004 ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) ⁽³⁾,
- uwzględniając siódmy unijny program działań w zakresie środowiska (EAP) oraz zawarte w nim koncepcje, takie jak ograniczenia planety i ekologiczne ograniczenia,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. ustanawiającą ramy planowania przestrzennego obszarów morskich ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim ⁽⁵⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 247 z 13.7.2021, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 135.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 288 z 6.11.2007, s. 27.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82.

Wtorek, 3 maja 2022 r.

- uwzględniając porozumienie polityczne między Parlamentem a Radą z 11 marca 2021 r. w sprawie instrumentu „Łącząc Europę” na lata 2021–2027,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 grudnia 2019 r. zatytułowany „Europejski Zielony Ład” (COM(2019)0640),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 maja 2020 r. zatytułowany „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030: Przywracanie przyrody do naszego życia” (COM(2020)0380) oraz swoją rezolucję z dnia 9 czerwca 2021 r. w sprawie tej strategii ⁽⁷⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 maja 2020 r. zatytułowany „Strategia »Od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego” (COM(2020)0381) oraz swoją rezolucję z dnia 20 października 2021 r. w sprawie tej strategii ⁽⁸⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji zatytułowane „The EU Blue Economy Report 2021” [Sprawozdanie na temat niebieskiej gospodarki UE z 2021 r.] ⁽⁹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z marca 2021 r. w sprawie kryteriów zrównoważonego rozwoju niebieskiej gospodarki ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 maja 2021 r. zatytułowany „Strategiczne wytyczne dotyczące bardziej zrównoważonej i konkurencyjnej akwakultury w UE na lata 2021-2030” (COM(2021)0236),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 lipca 2020 r. pt. „Nowe podejście do strategii morskiej na rzecz Oceanu Atlantyckiego – plan działania na rzecz Oceanu Atlantyckiego 2.0: Zaktualizowany plan działania na rzecz zrównoważonej, odpornej i konkurencyjnej niebieskiej gospodarki w regionie Oceanu Atlantyckiego Unii Europejskiej” (COM(2020)0329),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 9 grudnia 2020 r. zatytułowany „Strategia na rzecz zrównoważonej i inteligentnej mobilności – europejski transport na drodze ku przyszłości” (COM(2020)0789),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 listopada 2020 r. zatytułowany „Strategia UE mająca na celu wykorzystanie potencjału energii z morskich źródeł odnawialnych na rzecz neutralnej dla klimatu przyszłości” (COM(2020)0741),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 września 2015 r. w sprawie wykorzystania potencjału badawczego i innowacyjnego w niebieskiej gospodarce do tworzenia miejsc pracy i wzrostu gospodarczego ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 stycznia 2018 r. w sprawie międzynarodowego zarządzania oceanami program działań na rzecz przyszłości oceanów w kontekście celów zrównoważonego rozwoju do roku 2030 ⁽¹²⁾,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z 25 marca 2021 r. w sprawie wpływu odpadów morskich na rybołówstwo ⁽¹³⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 14 września 2021 r. w sprawie nowego podejścia do strategii morskiej na rzecz Oceanu Atlantyckiego ⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lipca 2021 r. w sprawie wpływu morskich farm wiatrowych i innych systemów energii ze źródeł odnawialnych na sektor rybołówstwa ⁽¹⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 września 2021 r. pt. „W kierunku silniejszego partnerstwa z regionami najbardziej oddalonymi UE” ⁽¹⁶⁾,

⁽⁷⁾ Dz.U. C 67 z 8.2.2022, s. 25.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0425.

⁽⁹⁾ https://blueindicators.ec.europa.eu/sites/default/files/2021_06_BlueEconomy_Report-2021.pdf.

⁽¹⁰⁾ <https://inea.ec.europa.eu/system/files/2021-05/Sustainability%20criteria%20for%20the%20blue%20economy%20.pdf>.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 316 z 22.9.2017, s. 64.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 458 z 19.12.2018, s. 9.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 494 z 8.12.2021, s. 14.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 117 z 11.3.2022, s. 30.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. C 99 z 1.3.2022, s. 88.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. C 117 z 11.3.2022, s. 18.

Wtorek, 3 maja 2022 r.

- uwzględniając porozumienie przyjęte podczas 21. Konferencji Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu (COP21) w Paryżu w dniu 12 grudnia 2015 r. (porozumienie paryskie),
 - uwzględniając globalne wytyczne i normy międzynarodowe dotyczące rybołówstwa i akwakultury, opracowane przez Organizację Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) we współpracy z UE jako członkiem,
 - uwzględniając raport FAO zatytułowany „The State of World Fisheries and Aquaculture 2020: Sustainability in Action” [Stan światowego rybołówstwa i akwakultury w roku 2020: zrównoważony rozwój w działaniu],
 - uwzględniając inicjatywę sieci niebieskich portów rybackich uruchomioną przez FAO w lipcu 2018 r.,
 - uwzględniając strategię niebieskiego wzrostu portu w Vigo na lata 2016–2020 i 2021–2027 ⁽¹⁷⁾,
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów w sprawie komunikatu Komisji dotyczącego nowego podejścia do zrównoważonej niebieskiej gospodarki w UE – przekształcenia niebieskiej gospodarki UE na rzecz zrównoważonej przyszłości (COM(2021)0240),
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 2 grudnia 2021 r. w sprawie zrównoważonej niebieskiej gospodarki i akwakultury (NAT-VVI/020),
 - uwzględniając właściwość Komisji Transportu i Turystyki w odniesieniu do programów morskich i zintegrowanej polityki morskiej,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając opinię Komisji Rozwoju oraz opinię Komisji Transportu i Turystyki,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A9-0089/2022),
- A. mając na uwadze, że niebieska gospodarka UE zapewnia 4,5 mln bezpośrednich miejsc pracy i obejmuje wszystkie branże i sektory związane z oceanami, morzami i wybrzeżami, niezależnie od tego, czy działają one w środowisku morskim (np. żegluga, morski transport pasażerski, rybołówstwo i wytwarzanie energii) czy lądowym (np. porty, stocznie, turystyka przybrzeżna i akwakultura lądowa); mając na uwadze, że jest to szeroki i szybko zmieniający się segment naszej gospodarki, który w ciągu ostatniej dekady podjął znaczące wysiłki w obszarze modernizacji i dywersyfikacji i który odegra ważną rolę w poprawie rozwoju środowiskowego, społecznego i gospodarczego;
- B. mając na uwadze, że gdyby porównać globalną niebieską gospodarkę do gospodarki krajowej, byłaby to siódma największa gospodarka na świecie, a ocean jako podmiot gospodarczy byłby członkiem grupy G-7; mając na uwadze, że działa ona w największym ekosystemie planety, ponieważ oceany zamieszkuje 80 % wszystkich form życia; mając na uwadze, że ocean otacza nas i utrzymuje, zapewniając krytyczne zasoby potrzebne dla zdrowia ludzi, nie wspominając o sieci interakcji gospodarczych;
- C. mając na uwadze, że rozwój niebieskiej gospodarki może mieć znaczący wpływ na wzrost i rozwój gospodarczy oraz na tworzenie miejsc pracy, zwłaszcza w krajach i regionach przybrzeżnych i wyspiarskich oraz w regionach najbardziej oddalonych;
- D. mając na uwadze, że sektor rybołówstwa, a w szczególności tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne, nie zostało wystarczająco uwzględnione w strategii UE dotyczącej niebieskiej gospodarki;
- E. mając na uwadze, że niebieska gospodarka dodatkowo zapewni nowe perspektywy i miejsca pracy, zwłaszcza w obszarach takich jak energia z morskich źródeł odnawialnych, niebieska biogospodarka, biotechnologia i odsalanie;
- F. mając na uwadze, że priorytety sektorowe w zakresie rozwoju niebieskiej gospodarki mogą być różne w poszczególnych państwach członkowskich, w zależności – z jednej strony – od przebytej drogi rozwoju sektorów tradycyjnych czy istniejących w każdym z nich, jak również – z drugiej strony – od posiadanych zasobów i potencjału rozwoju w zakresie ewolucji sektorów wschodzących w każdym państwie członkowskim;

⁽¹⁷⁾ <http://bluegrowthvigo.eu/>

Wtorek, 3 maja 2022 r.

- G. mając na uwadze, że wykorzystanie potencjału niebieskiej gospodarki nie może służyć jako pretekst do stosowania modeli eksploatacji zasobów mórz i oceanów i modeli wzrostu, które już okazały się niezrównoważone; mając na uwadze, że zasoby morskie i oceaniczne należy wykorzystywać w ścisłej zgodności z potrzebą należytego zarządzania nimi i ich ochrony, bez zmiany równowagi ekosystemów morskich;
- H. mając na uwadze, że dyrektywa w sprawie planowania przestrzennego obszarów morskich stanowi, iż państwa członkowskie muszą wziąć pod uwagę interakcje między działaniami i sposobami użytkowania, takimi jak akwakultura, rybołówstwo, instalacje i infrastruktura do produkcji energii ze źródeł odnawialnych oraz kable podmorskie, a także sprzyjać współistnieniu odnośnych działań i stosować podejście ekosystemowe;
- I. mając na uwadze, że niebieska gospodarka, która rozwija się z uwzględnieniem ograniczeń ekologicznych, a wraz z nią nie tylko sektory rybołówstwa i akwakultury, ale wszystkie sektory morskie, których to dotyczy, muszą w równym stopniu uwzględniać filar środowiskowy, społeczny i gospodarczy w ujęciu horyzontalnym, aby można było uznać je za zrównoważone;
- J. mając na uwadze, że celem wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) jest zagwarantowanie właściwej ochrony żywych zasobów morza i zarządzania nimi oraz zapewnienie, aby działalność w zakresie rybołówstwa i akwakultury była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz zarządzana w sposób spójny z celami w zakresie osiągania korzyści gospodarczych, społecznych oraz w dziedzinie zatrudnienia i przyczyniała się do bezpieczeństwa zaopatrzenia w żywność,
- K. mając na uwadze, że wspólna polityka rybołówstwa powinna przyczynić się do wzrostu wydajności i godnego poziomu życia w sektorze rybołówstwa, w tym w sektorze rybołówstwa łodziowego, oraz do stabilności rynków, a także powinna zapewniać dostępność żywności;
- L. mając na uwadze, że cel zrównoważonego rozwoju nr 14 nakłada wymóg ochrony oceanów, mórz i zasobów morskich oraz propagowania ich zrównoważonego wykorzystywania, podczas gdy cel zrównoważonego rozwoju nr 2 nakłada obowiązek zagwarantowania bezpieczeństwa żywnościowego; mając na uwadze, że cel cząstkowy 14.1 przewiduje zapobieganie wszelkim rodzajom zanieczyszczenia mórz i znaczne ich ograniczenie do 2025 r., co dotyczy w szczególności zanieczyszczeń z działalności lądowej, w tym odpadów morskich i zanieczyszczeń biogennych;
- M. mając na uwadze, że ocean ma zasadnicze znaczenie dla życia na Ziemi, produkując 50 % tlenu obecnego w atmosferze, pochłaniając ok. 25 % powodowanych przez człowieka emisji dwutlenku węgla i 90 % nadmiaru ciepła w systemie klimatycznym, a także regulując klimat globalny;
- N. mając na uwadze, że w oceanach żyją miliony gatunków, a odbudowa, zachowanie, ochrona i zrównoważone wykorzystanie morskiej różnorodności biologicznej ma kluczowe znaczenie dla zdrowia oceanów, ochrony zdrowia planety i zapewniania podstawy dla działalności gospodarczej w sektorach morskich;
- O. mając na uwadze, że gromadzenie danych na potrzeby monitorowania i naukowej oceny zasobów w morzach i oceanach, w tym oceny, czy zasoby te znajdują się w bezpiecznych granicach biologicznych, ma zasadnicze znaczenie dla zrównoważonego zarządzania nimi;
- P. mając na uwadze, że niezbadane pozostają znaczne części dna mórz i oceanów, w szczególności na obszarach głębokomorskich, oraz że potrzebne są dalsze badania w celu zapewnienia, aby wszelkie działania prowadzone w kontekście niebieskiej gospodarki były w pełni zrównoważone;
- Q. mając na uwadze, że rybołówstwo i akwakultura są kluczowymi sektorami w niebieskiej gospodarce i stanowią ważne źródło białka i mikroskładników odżywczych niezbędnych dla bezpieczeństwa żywności i zdrowia ludzi;
- R. mając na uwadze, że bioróżnorodność morska w Europie znajduje się pod presją, przy czym wysoki odsetek gatunków i siedlisk morskich oceniono jako w „niewłaściwym” lub „nieznanym stanie ochrony”; mając na uwadze, że utrata morskiej różnorodności biologicznej ma poważne skutki środowiskowe oraz społeczno-gospodarcze dla sektora rybołówstwa, terytoriów nadbrzeżnych, wysp i regionów najbardziej oddalonych w UE, w związku z czym należy pilnie odwrócić tę utratę; mając na uwadze, że różnorodność biologiczną należy przywrócić we współpracy ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, w szczególności z sektorem rybołówstwa i środowiskiem naukowym;
- S. mając na uwadze, że społeczności przybrzeżne i wyspiarskie są kluczowym partnerem w dyskusji na temat potencjału niebieskiej gospodarki i sposobów jej wykorzystania;

Wtorek, 3 maja 2022 r.

- T. mając na uwadze, że rybacy i podmioty z sektora akwakultury w UE odgrywają zasadniczą rolę w całej UE w chronieniu i propagowaniu tożsamości terytorialnej, tradycji kulturowych, bezpieczeństwa żywnościowego, zatrudnienia i dochodów;
- U. mając na uwadze specyfikę i potrzeby tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego;
- V. mając na uwadze, że sektor połowów rekreacyjnych może wносить wkład w zróżnicowanie dochodów społeczności nadbrzeżnych jako odznaczająca się wysoką wartością i zrównoważona działalność turystyczna;
- W. mając na uwadze ważną rolę kobiet w sektorze rybołówstwa i akwakultury; mając na uwadze potrzebę zwiększenia ich widoczności i zapewnienia równego dostępu do zatrudnienia w tym sektorze, a także odpowiedniego uznania prawnego;
- X. mając na uwadze, że w celach zrównoważonego rozwoju ONZ nr 3, 6, 9 i 12 położono nacisk na znaczenie zdrowia zwierząt, dobrej jakości wody, zrównoważonych innowacji oraz zrównoważonej konsumpcji i produkcji w niebieskiej gospodarce;
- Y. mając na uwadze, że zdrowie i dobrostan zwierząt wodnych mają związek z jakością produktów spożywczych; mając na uwadze, że niski poziom dobrostanu i hodowli zwierząt może zwiększać ryzyko wystąpienia chorób i schorzeń;
- Z. mając na uwadze, że rolnictwo na lądzie ma znaczny wpływ na ekosystemy morskie i rybołówstwo, w szczególności ze względu na użycie nawozów azotowych i eutrofizację środowisk wodnych;
- AA. mając na uwadze, że rybacy odgrywają bardzo ważną rolę w zbiórce porzuconych na morzu odpadów morskich, czy to prowadząc ukierunkowane kampanie, czy to zbierając odpady przypadkowo podczas połowów;
- AB. mając na uwadze, że nie zrealizowano celów przewidujących osiągnięcie do 2020 r. dobrego stanu środowiska mórz europejskich;
- AC. mając na uwadze, że w 2018 r. liczba miejsc pracy w branży rybackiej w UE wynosiła około 163 600, a w 2019 r. unijna flota rybacka złowiła około 4,1 mln ton masy w relacji pełnej; mając na uwadze, że w 2018 r. w UE-27 wyprodukowano 1,1 mln ton organizmów wodnych o wartości 3,7 mld EUR ⁽¹⁸⁾;
- AD. mając na uwadze, że UE jest importerem netto produktów rybołówstwa i akwakultury, pozostaje w większości zależna od przywozu w odniesieniu do spożycia żywności pochodzenia wodnego i w 2018 r. odpowiadała za 34 % wartości przywozu na świecie; mając na uwadze, że przywóz produktów rybołówstwa do UE musi spełniać co najmniej podobne normy zrównoważonego rozwoju, co te obowiązujące w UE; mając na uwadze, że przywóz produktów rybołówstwa do UE musi być bezpośrednio powiązany z trwałymi miejscami pracy w sektorach przywozu, przetwórstwa i handlu detalicznego;
- AE. mając na uwadze, że skutki zmiany klimatu wpłynęły już na rybołówstwo, akwakulturę i społeczności nadbrzeżne w UE; mając na uwadze, że kryzys klimatyczny wywarł znaczny wpływ na zdrowie mórz Europy, co osłabiło odporność niebieskiej gospodarki, a w szczególności rybołówstwa i akwakultury;
- AF. mając na uwadze, że kilka sektorów niebieskiej gospodarki, w szczególności turystyka przybrzeżna i morska, ucierpiało z powodu obecnego kryzysu związanego z COVID-19; mając na uwadze, że niebieska gospodarka mogłaby pomóc w naprawie szkód gospodarczych i społecznych spowodowanych obecnym kryzysem;
- AG. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 wywarła znaczący wpływ gospodarczy na osoby zatrudnione w sektorach rybołówstwa i akwakultury ze względu na połączone skutki spadku popytu i braku warunków na wielu statkach zapewniających bezpieczeństwo zdrowotne; mając na uwadze, że zakłócenia rynku spowodowane pandemią negatywnie wpłynęły na rybaków w całej UE; mając na uwadze, że rybakom nadal udawało się zapewnić wysokiej jakości żywność i z tego powodu należy zwrócić szczególną uwagę na rybaków ze względu na ich znaczenie dla bezpieczeństwa dostaw żywności w UE;
- AH. mając na uwadze, że pandemia wykazała, jak odporne środowisko, wsparte zrównoważonymi praktykami w zakresie zarządzania zasobami, jest ważne dla światowego zdrowia i dla przyszłości systemów żywnościowych;

⁽¹⁸⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Fishery_statistics#Fisheries:_the_factors_of_production.

Wtorek, 3 maja 2022 r.

- AI. mając na uwadze, że społeczności nadbrzeżne muszą zdywersyfikować swoje źródła dochodów, aby stawić czoła wstrząsom gospodarczym i społecznym;
- AJ. mając na uwadze, że przy dywersyfikacji swoich dochodów społeczności nadbrzeżne i zamieszkujące regiony oddalone muszą budować odporność na wstrząsy, takie jak wstrząsy spowodowane zmianą klimatu;
- AK. mając na uwadze, że turystyka morska i przybrzeżna stanowi filar niebieskiej gospodarki, ponad połowa turystycznych miejsc zakwaterowania w UE znajduje się na obszarach przybrzeżnych, a 30 % noclegów rezerwowanych jest w ośrodkach plażowych; mając na uwadze, że w komunikacie Komisji w sprawie turystyki i transportu w roku 2020 i w dalszej przyszłości (COM(2020)0550) podkreślono znaczenie ochrony i odbudowy lądowego i morskiego kapitału naturalnego Europy;
- AL. mając na uwadze, że turystyka morska i przybrzeżna odpowiada za 60 % zatrudnienia w niebieskiej gospodarce; mając na uwadze, że konkurencyjna, odporna i sprawiedliwa społecznie niebieska gospodarka wymaga specjalistów o wysokim poziomie kwalifikacji i umiejętności; mając na uwadze, że „niebieskie miejsca pracy” mogą wspierać wzrost gospodarczy i możliwości rozwoju zawodowego;
- AM. mając na uwadze, że turystyka wędkarska jako sektor może stać się nowym źródłem dochodów dla społeczności nadbrzeżnych, a jednocześnie zapewnić zrównoważony charakter i dobry stan stad rybnych oraz korzyści społeczne i zdrowotne;
- AN. mając na uwadze, że połowy rekreacyjne już stanowią zrównoważoną i odznaczającą się wysoką wartością opcję turystyczną oraz działalność uzupełniającą dla wielu społeczności w całej Europie; mając na uwadze, że w wielu krajach rośnie zainteresowanie połowami rekreacyjnymi, zwłaszcza od czasu pandemii COVID-19;
- AO. mając na uwadze, że rozwój zrównoważonej infrastruktury w regionach przybrzeżnych pomoże zachować różnorodność biologiczną, ekosystemy i krajobrazy przybrzeżne, co wzmocni zrównoważony rozwój turystyki i gospodarek przybrzeżnych;
- AP. mając na uwadze, że niebieska gospodarka odgrywa zasadniczą rolę w zapewnieniu dobrobytu regionów najbardziej oddalonych, które ze względu na swoją izolację są szczególnie uzależnione od działalności opartej na niebieskiej gospodarce, takiej jak transport morski, żegluga i turystyka;
- AQ. mając na uwadze, że porty odgrywają kluczową rolę w osiąganiu celów zrównoważonej niebieskiej gospodarki, oraz mając na uwadze, że wzmocnienie zrównoważonego charakteru portów będzie sprzyjać zrównoważonemu rozwojowi społeczności nadbrzeżnych; mając na uwadze, że porty są istotnym ośrodkiem transportu towarów i pasażerów w regionach najbardziej oddalonych;
- AR. mając na uwadze, że porty mają kluczowe znaczenie dla połączeń i gospodarki regionów i państw oraz odgrywają ważną rolę w promowaniu zrównoważonego rozwoju, który przyczynia się do przeciwdziałania utracie różnorodności biologicznej, co stwierdzono w nowej unijnej strategii ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2030 r.; mając na uwadze, że rola portów będzie również zmieniać się wraz ze zmianami krajobrazu przemysłowego w Europie (na przykład wraz z ekspansją energii z morskich źródeł odnawialnych);
- AS. mając na uwadze, że stocznie UE mogą wykorzystać możliwości wynikające z szybko rozwijającego się rynku innowacyjnych i energooszczędnych statków usługowych;
- AT. mając na uwadze, że różne rodzaje działalności związanej z niebieską gospodarką w jednej przestrzeni powodują konkurencję, zanieczyszczenie i konflikty planowania przestrzennego obszarów morskich, które wpływają głównie na działalność połowową, a w szczególności na tradycyjne rybołówstwo przybrzeżne i społeczności nadbrzeżne; mając na uwadze, że planowanie przestrzenne obszarów morskich ma kluczowe znaczenie dla uniknięcia rosnącej konkurencji i konfliktów planowania przestrzennego obszarów morskich;
- AU. mając na uwadze, że za pomocą krajowych planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich państwa członkowskie powinny przyczynić się do zrównoważonego rozwoju sektorów energetyki oceanicznej, transportu morskiego, rybołówstwa i akwakultury oraz do zachowania, ochrony i poprawy stanu środowiska naturalnego, w tym odporności na zmianę klimatu; mając na uwadze, że w związku z tym w kontekście prac nad krajowymi planami zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich i ich późniejszych zmian państwa członkowskie powinny poświęcać interesom rybołówstwa i akwakultury szczególną uwagę i nie powinny ich marginalizować;
- AV. mając na uwadze, że celem porozumienia paryskiego jest ograniczenie globalnego ocieplenia do poziomu znacznie poniżej 2 °C, a najlepiej do 1,5 °C, w porównaniu z wartościami sprzed epoki przemysłowej;

Wtorek, 3 maja 2022 r.

- AW. mając na uwadze, że w sprawozdaniu specjalnym Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu na temat oceanów i kriosfery w zmieniającym się klimacie przedstawiono dowody na to, że łączenie wiedzy naukowej z wiedzą lokalną i tubylną wzmacnia odporność;
- AX. mając na uwadze, że zgodnie z celami Zielonego Ładu UE dąży do osiągnięcia neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r.; mając na uwadze, że UE zaproponowała cel redukcji emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 55 % do 2030 r.; mając na uwadze, że energia z morskich źródeł odnawialnych jest jednym z możliwych rozwiązań, które państwa członkowskie mogą wybrać, aby osiągnąć ten cel; mając na uwadze, że energia ta powinna odegrać kluczową rolę w osiągnięciu tego celu dzięki zintegrowanemu podejściu uwzględniającemu trzy filary zrównoważonego rozwoju;
- AY. mając na uwadze, że należy opracować wniosek w sprawie prawnie wiążących celów dotyczących odbudowy zasobów przyrodniczych w ramach unijnej strategii UE na rzecz różnorodności biologicznej 2030, zgodnie z celem, jakim jest ochrona 30 % obszarów morskich UE i 10 % obszarów morskich UE objętych ścisłą ochroną;
- AZ. mając na uwadze, że dla każdego regionu morskiego UE potrzebne są szczegółowe wytyczne i solidne plany dotyczące celów chronionych obszarów morskich;
- BA. mając na uwadze, że regiony najbardziej oddalone są prawdziwymi naturalnymi laboratoriami o wysokim poziomie bioróżnorodności, a także rzeczywistymi sanktuariami przyrody wymagającymi pilnej ochrony, zwłaszcza ze względu na to, że najczęściej mają formę archipelagów o rozległych obszarach przybrzeżnych;
- BB. mając na uwadze, że zarządzanie ekosystemami wymaga całościowego podejścia, które uwzględni wszystkie przyczyny utraty bioróżnorodności, takie jak zmiana klimatu, zakwaszanie oceanów, pojawianie się gatunków obcych, erozja obszarów przybrzeżnych itp.; mając na uwadze, że należy przyjąć globalną wizję, globalne ramy i oparte na ekosystemie podejście w odniesieniu do zarządzania zasobami morskimi i ich ochrony
- BC. mając na uwadze, że zmiana klimatu w coraz większym stopniu zmienia rozmieszczenie i wzorce migracji różnych gatunków ryb oraz wpływa na rybołówstwo łodziowe w krajach rozwijających się, które jest bardziej podatne na jej skutki;
- BD. mając na uwadze, że nielegalne połowy stanowią poważne zagrożenie dla zasobów morskich, wyczerpując zasoby rybne, niszcząc siedliska morskie, prowadząc do nieuczciwej konkurencji oraz zagrażając źródłom utrzymania społeczności nadbrzeżnych i wyspiarskich zajmujących się rybołówstwem;
- BE. mając na uwadze, że podstawowe znaczenie dla państw członkowskich ma wdrożenie unijnego systemu kontroli rybołówstwa, który jest prosty, przejrzysty i skuteczny, w celu osiągnięcia przez sektor jego celów w zakresie zrównoważonego rozwoju;
- BF. mając na uwadze, że lepsza identyfikowalność wraz z dostępem do informacji na temat wartości odżywczych oraz miejsca pochodzenia i produkcji produktu są kluczowe dla zachowania konsumentów w odniesieniu do dywersyfikacji konsumpcji

Globalne podejście do niebieskiej gospodarki UE

1. z zadowoleniem przyjmuje nową strategię Komisji na rzecz zrównoważonej niebieskiej gospodarki w UE, lecz ubolewa nad brakiem konkretnych celów dla różnych sektorów, w szczególności rybołówstwa i akwakultury jako ważnych sektorów niebieskiej gospodarki; zwraca uwagę na fakt, że nowe wnioski ustawodawcze i plany działania powinny zawsze opierać się na najlepszej dostępnej wiedzy naukowej oraz ocenach oddziaływania na środowisko, społeczeństwo i gospodarkę;
2. opowiada się za szeroką definicją niebieskiej gospodarki, której zakres może obejmować wszelkie sektorowe i międzysektorowe obszary działalności w obrębie oceanów, mórz i stref przybrzeżnych, w tym obszary bezpośredniej i pośredniej działalności pomocniczej, i w której odpowiednio uwzględnia się sektor rybołówstwa; zwraca uwagę na wielowymiarowe znaczenie innowacji we wszystkich tych obszarach działalności, zarówno tradycyjnych, jak i nowo powstających;
3. zwraca uwagę na konieczność wspierania zintegrowanego podejścia do różnych sektorów niebieskiej gospodarki, przy jednoczesnym uznaniu i poszanowaniu priorytetów państw członkowskich oraz ich wspieraniu w rozwoju tych priorytetów;
4. podkreśla, że sektor niebieskiej gospodarki odgrywa kluczową rolę w ogóle, a w szczególności w regionach najbardziej oddalonych, i może przyczynić się do łagodzenia wpływów zmiany klimatu, wspierania rozwiązań opartych na naturze i lepszego wykorzystania zasobów morskich i wodnych;

Wtorek, 3 maja 2022 r.

5. zwraca uwagę na negatywny kierunek rozwoju i ewidentne pogorszenie się sytuacji niektórych bardziej tradycyjnych sektorów niebieskiej gospodarki (takich jak m.in. rybołówstwo czy przemysł stoczniowy), w szczególności w regionach, w których niegdyś miały one ogromne znaczenie konsolidacyjne poprzez pobudzanie działalności gospodarczej na różnorodnych szczeblach i etapach, zapewnianie miejsc pracy i wspieranie rozwoju; uważa, że przy opracowywaniu wszelkich strategii w dziedzinie niebieskiej gospodarki nie należy zapominać o tych obszarach działalności i regionach i trzeba zaznaczać potencjał innowacji na rzecz odwrócenia odnotowanej tendencji spadkowej;
6. podkreśla, że wspieranie niebieskiej gospodarki ma kluczowe znaczenie dla ożywienia gospodarki jako całości i poprawy sytuacji gospodarczej i społecznej w kilku sektorach, jak sektor transportu i turystyki, które poważnie ucierpiały w wyniku pandemii COVID-19;
7. wzywa do lepszego i bardziej skoordynowanego wdrażania wszystkich dostępnych instrumentów finansowych, w tym funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, w celu lepszego promowania strategii niebieskiej gospodarki;
8. wzywa Komisję, aby w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi oceniła szczególne potrzeby sektora rybołówstwa w kontekście finansowania niebieskiej gospodarki (na szczeblu sektorowym, krajowym i europejskim) w celu wykorzystania jej potencjału w zakresie wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy;
9. podkreśla, że rozwój niebieskiej gospodarki wymaga większych inwestycji w wiedzę oraz że UE i państwa członkowskie muszą zagwarantować stałe, ciągłe i przewidywalne w perspektywie długoterminowej finansowanie działań na rzecz pogłębiania wiedzy na temat środowiska morskiego;
10. podkreśla, że na szczeblu UE i państw członkowskich niezbędne jest odpowiednie wsparcie finansowe niebieskiej gospodarki, aby umożliwić inwestycje na dużą skalę w badania naukowe, technologię i infrastrukturę; wzywa zatem Komisję i przemysł do oceny korzyści płynących z ustanowienia partnerstw UE na rzecz transportu morskiego, w tym partnerstw z sektorem prywatnym, na szczeblu unijnym i międzynarodowym, w celu sprostania obecnym wyzwaniom w zakresie handlu międzynarodowego i łańcucha dostaw, wspierania innowacji i konkurencyjności w sektorze, przyczynienia się do dekarbonizacji, stworzenia infrastruktury dla energii elektrycznej z ładu, załadunku i dostaw paliw alternatywnych w portach i terminalach towarowych, a także opracowania planów gospodarowania odpadami dla portów atlantyckich, śródziemnomorskich i bałtyckich; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie europejskiego partnerstwa na rzecz neutralnej dla klimatu, zrównoważonej i wydajnej niebieskiej gospodarki, którego celem jest dostosowanie krajowych, regionalnych i unijnych priorytetów w zakresie badań naukowych i innowacji;
11. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wdrożenia nowych projektów i nowych instrumentów dla wszystkich podmiotów w sektorach niebieskiej gospodarki, aby opierały działalność na odpowiedzialnym i zrównoważonym wykorzystaniu zasobów naturalnych, dekarbonizacji i gospodarki o obiegu zamkniętym; podkreśla, że zrównoważona niebieska gospodarka musi rozwijać się w ramach wyznaczonych przez ograniczenia ekologiczne, opierać się na doradztwie naukowym i wspierać zdrowe środowisko morskie;
12. podkreśla, że niezbędne jest wdrożenie zintegrowanego podejścia ekosystemowego we wszystkich sektorach niebieskiej gospodarki;
13. wzywa Komisję do zaproponowania inicjatyw ustawodawczych i nieustawodawczych w oparciu o odpowiednie oceny skutków tych inicjatyw na sektory rybołówstwa i akwakultury oraz do dopilnowania, by niebieska gospodarka stała się podstawowym filarem realizacji ogólnych celów Europejskiego Zielonego Ładu i powiązanych z nim strategii UE; podkreśla, że transformacja, którą musi przejść niebieska gospodarka, będzie stymulować innowacje, tworzenie miejsc pracy i możliwości ekonomiczne;
14. podkreśla, że społeczności nadbrzeżne i zależne od oceanów mogą przyczynić się do rozwoju zrównoważonego sektora niebieskiej gospodarki uwzględniającego ich szczególne uwarunkowania i potrzeby; podkreśla, że mogą one prowadzić projekty pilotażowe o różnorodnym charakterze, takie jak projekty dotyczące technologii morskiej energii odnawialnej, rozwoju działalności wykorzystującej walory przyrodnicze i wkładu zrównoważonego rybołówstwa i akwakultury w zdrowe, odporne i bezpieczne systemy żywnościowe;
15. uważa, że społeczności przybrzeżne i wyspiarskie, w szczególności społeczności trudniące się rybołówstwem, powinny być w pełni zaangażowane we wszystkie etapy rozwoju niebieskiej gospodarki, co jest warunkiem koniecznym do wykorzystania jej potencjału w zakresie innowacji, zatrudnienia, rozkwitu gospodarczego i zrównoważonego rozwoju;

Wtorek, 3 maja 2022 r.

16. podkreśla, że potrzebne jest całościowe podejście do wszystkich sektorów niebieskiej gospodarki, należycie uwzględniające ich wzajemne oddziaływanie, co zagwarantuje, że działalność prowadzona w jednym sektorze nie będzie utrudniać działalności prowadzonej w innym sektorze ani nie będzie z nią w konflikcie; zauważa, że jest to także istotne ze względu na ochronę środowiska morskiego; podkreśla potrzebę opartego na współpracy, inkluzywnego i międzysektorowego planowania przestrzennego obszarów morskich; podkreśla w związku z tym, jak ważne jest skuteczne, oparte na ekosystemach planowanie przestrzenne obszarów morskich dla osiągnięcia celów ekologicznych, społecznych i gospodarczych, m.in. w kontekście przejścia do społeczeństwa neutralnego dla klimatu; jest zdania, że planowanie przestrzenne obszarów morskich doprowadzi do powstania synergii między sektorami i zabezpieczy źródła utrzymania rybaków; ubolewa, że większość państw członkowskich opóźniła ustanowienie planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich, które są wymagane na mocy dyrektywy 2014/89/UE; zachęca Komisję do dopilnowania, aby terminowo przedstawiono przegląd w 2022 r. wspomnianej dyrektywy oraz by, w razie potrzeby, towarzyszyły mu inicjatywy na rzecz działań naprawczych;

17. podkreśla, że inicjatywy na rzecz wprowadzenia w życie nowej wizji zrównoważonej niebieskiej gospodarki w UE muszą uwzględniać interakcje między lądem i morzem;

18. podkreśla, że ważne jest zawieranie dwustronnych partnerstw z państwami trzecimi, w szczególności umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów i zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych (NNN) połowów; przypomina, że przy zawieraniu partnerstw dwustronnych należy starać się przestrzegać najwyższych kryteriów zrównoważenia środowiskowego, gospodarczego i społecznego oraz opierać się na najlepszym dostępnym doradztwie naukowym;

19. jest zaniepokojony przypadkami połowów NNN poza wodami UE; przypomina, że połowy NNN, którym sprzyja praktyka pływania pod tanią banderą, szkodzą bezpieczeństwu żywnościowemu i źródłom utrzymania ludności w krajach nadbrzeżnych, tworząc jednocześnie podatny grunt dla piractwa; wzywa do wprowadzenia silnego ogólnowiatowego systemu sankcji odstraszających oraz wielopłaszczyznowego podejścia do walki z połowami NNN; podkreśla potrzebę ograniczenia uciekania się do tanich bander i zmiany bandery oraz zajęcia się przeladunkiem na morzu, gdyż są to ważne narzędzia służące likwidacji luk prawnych w zakresie połowów NNN; w szerszym ujęciu apeluje do UE, by wzmocniła zdolności w dziedzinie zwalczania korupcji poprzez wspieranie współpracy między agencjami krajowymi, zacieśnianie współpracy międzynarodowej, poprawę nadzoru nad agencjami ds. rybołówstwa w krajach rozwijających się przy wsparciu unijnym oraz poprzez udzielanie pomocy regionalnym ośrodkom monitorowania, kontroli i nadzoru oraz grupom zadaniowym;

20. kładzie nacisk na potrzebę ciągłego zwalczania nielegalnych, nieuregulowanych i nieraportowanych połowów (połowów NNN) w skuteczny i kompleksowy sposób; wzywa Komisję do informowania o wymianach z krajami, które otrzymały ostrzeżenie; podkreśla znaczenie identyfikowalności produktów i zakazu przywozu produktów pochodzących z nielegalnych połowów; wzywa państwa członkowskie do bezwzględnej oceny wyładunków ze statków pochodzących z podejrzanych państw trzecich

21. podkreśla znaczenie wzmocnienia dialogu z krajami nadbrzeżnymi regionu Morza Śródziemnego, zwłaszcza z krajami położonymi na południowym wybrzeżu Morza Śródziemnego, oraz zwiększenia finansowania w liniach projektowych mających na celu współpracę międzynarodową w sektorach niebieskiej gospodarki (Interreg Next Med, program INTERREG Euro-MED na lata 2021–2027, Switch Med itp.);

22. podkreśla, że niektóre floty spoza UE, prowadzące połowy na tych samych obszarach i eksportujące produkty rybołówstwa na rynek europejski, mają niższe standardy zrównoważonego rozwoju, co negatywnie wpływa na konkurencyjność europejskich rybaków;

23. podkreśla potrzebę ustanowienia równych warunków działania w stosunku do produktów przywożonych z państw trzecich, aby zagwarantować, że wszystkie produkty rybołówstwa i akwakultury spożywane w UE są produkowane w ramach zrównoważonych systemów żywnościowych i spełniają cele Zielonego Ładu; wzywa Komisję do przyjęcia wszelkich niezbędnych środków, aby zapewnić ogólne uczciwe otoczenie konkurencyjne w ramach Światowej Organizacji Handlu, a w szczególności w umowach handlowych zawieranych przez UE;

24. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dalszego wzmocniania praw i warunków pracy obywateli państw trzecich pracujących na statkach UE, a także do zapewnienia godziwego wynagrodzenia wszystkim osobom pracującym w sektorach rybołówstwa i akwakultury oraz we wszystkich innych sektorach niebieskiej gospodarki;

25. podkreśla potrzebę wzmocnienia współpracy i koordynacji działań z aktywnymi forami wielostronnymi, takimi jak Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, Konwencja o różnorodności biologicznej, a także Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i inne powiązane procesy międzynarodowe i wielostronne, aby promować ochronę, zachowanie i odbudowę bioróżnorodności mórz i wód słodkich oraz zrównoważone zarządzanie nimi, zarazem wnosząc wkład w realizację innych celów zrównoważonego rozwoju; podkreśla, że COP15 w Kunming (Chiny) stanowi dobrą okazję do uzgodnienia globalnych środków w tym względzie;

Wtorek, 3 maja 2022 r.

26. odnotowuje cel, jakim jest otoczenie ochroną 30 % oceanów na świecie do 2030 r., ale ostrzega, że nie należy dążyć do tego celu kosztem bezpieczeństwa żywnościowego, rybaków i producentów z sektora akwakultury, ludów tubylczych i społeczności lokalnych;
27. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do wyznaczenia na Oceanie Południowym trzech rozległych chronionych obszarów morskich; ubolewa, że w 2021 r. Komisja do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki (CCAMLR) ponownie nie zdołała osiągnąć porozumienia w sprawie tych obszarów chronionych;
28. zwraca uwagę na rolę organów lokalnych i regionalnych jako podmiotów odpowiedzialnych za udzielenie pomocy w identyfikacji i wyznaczeniu, wraz z państwami członkowskimi, dodatkowych chronionych obszarów morskich;
29. przypomina, że coraz większa liczba badań naukowych, szczególnie sprawozdanie specjalne Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu w sprawie oceanów i kriosfery w zmieniającym się klimacie, pokazuje, że cele dotyczące różnorodności biologicznej oraz łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej są skuteczniej osiągnane, gdy rybacy i społeczności lokalne sprawują bezpośrednią kontrolę nad zarządzaniem zasobami, od których są zależne; podkreśla, że ekosystemy zarządzane przez społeczności nadbrzeżne należą do najbogatszych i najbardziej produktywnych, a także przyczyniają się do dostosowania obszarów przybrzeżnych do skutków zmiany klimatu; podkreśla ryzyka masowego zawłaszczania oceanów dla planowania przestrzennego obszarów morskich; podkreśla więc konieczność zabezpieczenia rybołówstwa łodziowego oraz zapewnienia odpowiedzialnego zarządzania prawem własności, a także pociągnięcia do odpowiedzialności działających w sektorze niebieskiej gospodarki przedsiębiorstw korzystających ze wsparcia UE, jeżeli ich działalność narusza prawa człowieka;
30. wzywa UE i kraje partnerskie do korzystania z wiedzy tubylczej w ich strategiach łagodzenia zmiany klimatu oraz do aktywnego promowania zarządzania partycypacyjnego, które okazało się być skuteczne w zwiększaniu odporności społeczności nadbrzeżnych;
31. uważa, że w ramach międzynarodowego zarządzania oceanami należy poruszać kwestie związane z niebieską gospodarką w ujęciu międzysektorowym, co zapewni równe traktowanie wszystkich rodzajów działalności gospodarczej związanej z morzem; popiera uznanie oceanu za wspólne dobro ludzkości i wzywa, by umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów były zawsze zgodne z celami zrównoważonego rozwoju na 2030 r., zobowiązaniami i celami UE w zakresie ochrony środowiska oraz zobowiązaniami i celami WPRyB;
32. wyraża zaniepokojenie faktem, że wsparcie sektorowe udzielane w ramach umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów często nie przynosi bezpośrednich korzyści lokalnym rybakom i społecznościom nadbrzeżnym w państwach trzecich, w związku z czym wzywa Komisję do ścisłego powiązania umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów z programowaniem UE w zakresie zrównoważonego rozwoju;
33. podkreśla, że umowy o partnerstwie w sprawie połowów muszą stać się narzędziem rozwoju lokalnych niebieskich gospodarek; uważa, że w związku z tym, że dane są niewystarczające, utrudniona jest ocena wkładu umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów we wdrażanie celów zrównoważonego rozwoju w państwach partnerskich; wzywa UE do zwiększenia przejrzystości, gromadzenia danych (szczególnie dotyczących połowów, rejestracji statków i warunków pracy) oraz wymogów w zakresie sprawozdawczości w zawieranych w umowach o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów, a także do utworzenia scentralizowanej bazy danych społeczno-gospodarczych dla wszystkich statków UE, niezależnie od miejsca prowadzenia działalności;
34. zwraca uwagę, że konieczne jest uwzględnienie wszystkich zainteresowanych stron w negocjacjach dotyczących umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów i we wdrażaniu tych umów, a także dopilnowanie, by wzięto pod uwagę potrzeby społeczności, na które partnerstwa te będą miały największy wpływ;
35. ubolewa nad niedostatecznym monitorowaniem wdrażania i właściwego wykorzystania finansowania; obawia się, że wsparcie sektorowe w ramach umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów często nie przynosi bezpośrednich korzyści rybakom zajmującym się rybołówstwem łodziowym; wzywa Komisję do ścisłego powiązania umów o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów z pomocą rozwojową UE w celu zwiększenia wartości dodanej dla społeczności przybrzeżnych; ponadto wzywa Komisję do aktywnego upubliczniania sprawozdań rocznych dotyczących sposobu, w jaki wsparcie sektorowe jest wykorzystywane w celu lepszego monitorowania wykorzystania środków publicznych UE;
36. z zadowoleniem przyjmuje rolę regionalnych konwencji morskich i regionalnych organizacji zarządzania rybołówstwem (RFMO); wzywa Komisję do przedstawienia ambitnych mandatów RFMO w celu ochrony zasobów rybnych w krajach rozwijających się i na wodach międzynarodowych, w szczególności poprzez poprawę zarządzania zasobami gatunków takich jak tuńczyki z wód tropikalnych, ograniczenie odrzutów i stosowanie podejścia ostrożnościowego w celu zapewnienia ochrony zagrożonych gatunków i wrażliwych ekosystemów morskich, a także poprzez poprawę dostępności danych oraz zgodności i przejrzystości procesu decyzyjnego;

Wtorek, 3 maja 2022 r.

37. w szerszym ujęciu wzywa do poprawy praktyk zarządzania rybołówstwem i do ich monitorowania oraz do rozwoju oznakowania ekologicznego i nowych technologii, takich jak łańcuchów bloków, w celu poprawy identyfikowalności produktów;
38. wzywa także UE do zapewnienia pomocy technicznej producentom z krajów rozwijających się, szczególnie drobnym producentom;
39. przypomina, że wszystkie państwa prowadzące działalność połowową w Afryce Zachodniej powinny ustanowić regionalną organizację ds. zarządzania rybołówstwem – w szczególności w celu eksploatacji stad wspólnie eksploatowanych, takich jak małe ryby pelagiczne – zgodnie z wymogami prawa międzynarodowego, odpowiednich przepisów krajowych, panafrkańskiej i regionalnej polityki rybołówstwa oraz innych instrumentów; uważa, że ten system zarządzania powinien być zgodny z podejściem ostrożnościowym i ekosystemowym, co zagwarantuje, że całkowite dopuszczalne połowy będą mieścić się w bezpiecznych granicach biologicznych;
40. wzywa UE do skutecznego promowania i ochrony rybołówstwa łodziowego w Afryce, które jest głównym źródłem utrzymania mieszkańców obszarów oceanicznych, jako podstawy działania przyszłej „niebieskiej grupy zadaniowej UE-Afryka”, np. poprzez finansowanie wdrażania międzynarodowych wytycznych FAO w sprawie zrównoważonego rybołówstwa łodziowego;
41. podkreśla, że produkcja, między innymi, mączki rybnej i oleju z ryb może przyczynić się do przełowienia w krajach rozwijających się, zwłaszcza w Afryce Zachodniej; wzywa do wprowadzenia obowiązkowych środków należytej staranności w celu zapewnienia, by cały łańcuch dostaw owoców morza był sprawiedliwy, w pełni identyfikowalny, nie wykorzystywał produktów pochodzących z połowów NNN i nie był powiązany z łamaniem praw człowieka, w tym z handlem ludźmi i niewolnictwem;
42. z zadowoleniem przyjmuje rolę regionalnych konwencji morskich i RFMO z myślą o wzmacnianiu zarządzania opartego na najlepszej dostępnej wiedzy naukowej, która powinna być łatwo dostępna dla wszystkich podmiotów;
43. apeluje do Komisji o przedstawienie ambitnych mandatów w regionalnych organizacjach ds. zarządzania rybołówstwem, aby chronić zasoby rybne w krajach rozwijających się i w wodach międzynarodowych, w szczególności pod względem poprawy zarządzania zasobami w przypadku gatunków takich jak tuńczyk tropikalny, ograniczania odrzutów i stosowania podejścia ostrożnościowego do ochrony i zachowania gatunków zagrożonych, wrażliwych ekosystemów morskich, a także poprawy dostępności danych, zgodności z przepisami i przejrzystości procesów decyzyjnych;
44. apeluje do Komisji, by aktywnie dążyła do uwzględnienia celów związanych z przystosowaniem się do zmiany klimatu i łagodzeniem jej skutków oraz propagowaniem ich w umowach o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów oraz w procesie decyzyjnym RFMO;
45. apeluje do UE i jej państw członkowskich o przyjęcie środków mających na celu wzmocnienie wysiłków na rzecz poprawy globalnego zarządzania rybołówstwem, zwłaszcza przez mechanizmy takie jak inicjatywa dotycząca przejrzystości w dziedzinie rybołówstwa (FiTI);
46. przypomina, że zrównoważone zarządzanie zasobami, oparte na najlepszym dostępnym doradztwie naukowym i najlepszych ocenach skutków społeczno-ekonomicznych, powinno być kluczowym priorytetem umożliwiającym osiągnięcie celów strategicznego programu UE, a także powinno być obecne w partnerstwach dwustronnych;
47. podkreśla, że niebieska gospodarka obejmuje wiele innych niż tradycyjne rodzajów działalności oraz że rozwojowi nowych rodzajów działalności muszą zawsze towarzyszyć oceny skutków oparte na przejrzystym podejściu naukowym, a także skuteczne konsultacje i zaangażowanie wszystkich sektorów, których to dotyczy, w sprawiedliwy sposób, aby umożliwić zrównoważone ukształtowanie nowych rodzajów działalności w niebieskiej gospodarce;
48. podkreśla, że sektor morski jest kluczowym ogniwem międzynarodowej łączności, światowego systemu handlu, gospodarki UE, jej konkurencyjności oraz regionów UE; podkreśla znaczenie wzmocnienia roli portów, potrzebę inwestycji w inteligentną infrastrukturę, a także rozwoju portów i zarządzania nimi, gdyż powinno to zapewnić dalsze zwiększenie możliwości dostosowania się portów do wzrostu wymiany handlowej;
49. wzywa Komisję i państwa członkowskie do inwestowania w porty położone u wybrzeży UE, aby skoncentrować się na brakujących połączeniach z obszarami w głębi lądu, ogólnie by zwiększyć odporność transportu i przekształcić porty w platformy logistyczne i strategiczne klastry transportu multimodalnego, produkcji energii, magazynowania i dystrybucji oraz turystyki; podkreśla znaczenie określenia środka rynkowego jako celu Międzynarodowej Organizacji Morskiej dotyczącego redukcji emisji gazów cieplarnianych pochodzących z transportu morskiego, aby wdrożyć system kompensacji emisji dwutlenku węgla w żegludzie międzynarodowej i zapewnić realistyczny plan redukcji emisji;

Wtorek, 3 maja 2022 r.

50. podkreśla, że komunikat Komisji w sprawie strategii na rzecz zrównoważonej i inteligentnej mobilności ma na celu wprowadzenie na rynek pierwszych bezemisyjnych statków do 2030 r. oraz że UE sfinansowała już znaczne badania nad hybrydyzacją i elektryfikacją statków w ramach programu „Horyzont 2020”; wzywa Komisję do dodatkowego zwiększenia wsparcia przeznaczonego dla statków elektrycznych na krótkich trasach;

51. wzywa Komisję i państwa członkowskie do ukończenia priorytetowych projektów objętych transeuropejską siecią transportową (TEN-T) obszaru Atlantyku, Morza Śródziemnego i Morza Bałtyckiego, zwłaszcza na obszarach transgranicznych oraz w ramach przyszłych wytycznych dotyczących TEN-T i instrumentu „Łącząc Europę” na lata 2021–2027, aby wspierać pełen rozwój autostrad morskich TEN-T, a tym samym lepiej zintegrować żeglugę morską bliskiego zasięgu w celu szerszej dystrybucji towarów poprzez porty łączące wyspy z kontynentem i rozwoju kompleksowego systemu transportu multimodalnego, a przy tym uprościć te działania TEN-T i przeznaczyć odpowiednie fundusze na ich realizację; podkreśla, że zasadnicze znaczenie ma stworzenie sprawnych i zrównoważonych łańcuchów transportowych dla pasażerów i ładunków we wszystkich rodzajach transportu, a w szczególności w transporcie kolejowym, morskim i śródlądowym; uważa, że projekty powinny w szczególności uwzględniać potrzeby dotyczące łączności i dostępności peryferyjnych, wyspiarskich i najbardziej oddalonych regionów Atlantyku, Morza Śródziemnego i Morza Bałtyckiego;

52. podkreśla, że porty można wykorzystać do pobudzania niebieskiej gospodarki, ponieważ odgrywają kluczową rolę w działalności gospodarczej tego sektora, oraz do zapewnienia przejścia na zrównoważoną i inteligentną mobilność, zgodnie z zasadami Europejskiego Zielonego Ładu; wzywa Komisję do przesunięcia większej ilości środków finansowych UE na poprawę efektywności transportu, dostępności portów sieci bazowej TEN-T oraz na zmniejszenie kosztów, w tym na inwestycje w ciągłe bagrowanie, pogłębianie kanałów i inne środki budowania zdolności w wybranych portach; przypomina Komisji i państwom członkowskim, że potrzebne są dalsze inwestycje w zrównoważoną i inteligentną infrastrukturę portową, która umożliwi przekształcenie portów w multimodalne węzły mobilności i transportu, a także w centra energetyczne dla zintegrowanych systemów elektroenergetycznych, wodoru i innych paliw alternatywnych oraz pola doświadczalne dla ponownego wykorzystania odpadów oraz gospodarki o obiegu zamkniętym;

53. pochwała port w Vigo jako pionierski port w UE, który jako pierwszy wdrożył europejską strategię niebieskiego wzrostu;

54. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę sieci niebieskich portów rybackich FAO mającą na celu opracowanie wytycznych dotyczących najlepszych międzynarodowych praktyk dla portów rybackich w procesie przechodzenia na modele niebieskiej gospodarki, aby poprawić ich zrównoważony charakter dzięki ochronie środowiska i promowaniu korzyści społecznych i gospodarczych; popiera utworzenie przez FAO stałego biura w porcie w Vigo w celu rozwoju globalnej sieci niebieskich portów i zarządzania nią;

Odporność, konkurencyjność i zatrudnienie

55. uznaje, że wysiłki UE związane z odbudową gospodarki muszą koncentrować się na zrównoważonym rozwoju, konkurencyjności i celach dotyczących wzrostu gospodarczego; podkreśla potrzebę posiadania trwałych instrumentów finansowych, tak aby stymulować tę transformację, w tym poprzez wzmocnienie inwestycji publicznych i prywatnych;

56. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wspierały zrównoważony rozwój łańcuchów wartości w rybołówstwie i akwakulturze na małą skalę, od rybaków do konsumentów, poprzez propagowanie harmonizacji selektywnych i nieniszczących metod połowów i akwakultury o niskim zużyciu energii, dzięki ułatwianiu wymiany wiedzy ze społecznością badawczą UE i propagowaniu zrównoważonego obrotu produktami rybołówstwa, a jednocześnie dzięki ograniczaniu obciążeń administracyjnych;

57. podkreśla potrzebę uznania społeczno-gospodarczej wartości połowów rekreacyjnych i ich wkładu w zrównoważoną niebieską gospodarkę w UE; podkreśla potrzebę uzyskania większej ilości lepszych danych na temat połowów rekreacyjnych, w tym na temat ich wkładu w sektor turystyki, ich interakcji z rybakami działającymi na małą skalę, wpływu na środowisko, a także znaczenia społeczno-gospodarczego;

58. podkreśla znaczenie łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego dla niebieskiej gospodarki oraz tożsamości kulturowej społeczności w regionach przybrzeżnych i na wyspach;

59. apeluje do państw członkowskich, aby przydzielając uprawnienia do połowów w pełni wdrażały przejrzyste i obiektywne kryteria określone w art. 17 WPRyb;

Wtorek, 3 maja 2022 r.

60. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby podjęły niezbędne środki w celu usprawnienia gromadzenia danych na temat połowów rekreacyjnych na morzu, na słodkich i słonawych wodach śródlądowych, z uwzględnieniem wpływu tej działalności na środowisko i wartości społeczno-gospodarczej, w sposób zapewniający sprawiedliwe i zrównoważone zarządzanie sektorem rybołówstwa i akwakultury, oraz aby zachęcić do większych inwestycji w rozwój tego typu działalności w społecznościach nadbrzeżnych;

61. podkreśla, że przy opracowywaniu nowych rodzajów działalności w ramach niebieskiej gospodarki integracyjne planowanie przestrzenne obszarów morskich ma znaczenie dla minimalizowania konkurencji o przestrzeń, która szkodzi innym działaniom, takim jak rybołówstwo; podkreśla, że rybołówstwo i akwakultura odgrywają kluczową rolę w niebieskiej gospodarce i należy zapewnić im w tej gospodarce odpowiednią widoczność, w związku z tym wzywa do opracowania strategii na rzecz promowania synergii między różnymi rodzajami działalności w niebieskiej gospodarce w przestrzeni morskiej i lądowej, która przyniesie korzyści im wszystkim;

62. wzywa Komisję, aby wsparła rozwój kierowanych przez społeczność programów produkcji energii, które umożliwią społecznościom nadbrzeżnym, w tym rybackim, pełne uczestnictwo w planowaniu i rozwoju produkcji energii ze źródeł odnawialnych, przy jednoczesnym inwestowaniu zysków z powrotem w społeczność lokalną;

63. wzywa państwa członkowskie do wyznaczenia zgodnie z przepisami dotyczącymi planowania przestrzennego obszarów morskich konkretnych historycznych i tradycyjnych łowisk rybaków jako obszarów, które mają pozostać wolne od morskich odnawialnych źródeł energii;

64. podkreśla, że morskie farmy wiatrowe powinny być budowane tylko wtedy, gdy można zagwarantować, że nie będą mieć negatywnych skutków środowiskowych i ekologicznych lub gospodarczych, a także społeczno-gospodarczych, społeczno-kulturowych skutków dla rybaków i producentów z sektora akwakultury, zgodnie z celami niebieskiej gospodarki i Europejskiego Zielonego Ładu;

65. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy takie jak „Obserwatorium morskiej energii wiatrowej” – forum zainicjowane przez rząd regionalny Galicji w celu określenia możliwości i pogodzenia konkurujących ze sobą sposobów korzystania z morza, skupiające sektor przemysłowy, sektor rybołówstwa morskiego oraz powiązane podmioty i organizacje;

66. zauważa, że przemysł wydobywczy jest rozwijającym się sektorem niebieskiej gospodarki oceanicznej; podkreśla spoczywający na państwach obowiązek powstrzymania się od podejmowania środków, w tym realizacji projektów rozwojowych na dużą skalę, które mogą mieć negatywny wpływ na źródła utrzymania rybaków zajmujących się łodziowym rybołówstwem przybrzeżnym śródlądowym i morskim, na ich terytoria lub prawa dostępu, a także obowiązek przeprowadzania oceny ex ante realizowanych przez podmioty prywatne projektów wydobywczych, w celu oceny ewentualnego negatywnego wpływu na prawa człowieka w odniesieniu do lokalnych społeczności rybackich;

67. wzywa do ustanowienia przejrzystego forum dialogu na szczeblu UE, zapewniającego uczestnictwo wszystkich zainteresowanych stron oraz równowagę siły między nimi, w celu wspierania współpracy, wymiany doświadczeń i rozwiązywania konfliktów między sektorami;

68. zachęca Komisję i państwa członkowskie, aby opracowały konkretne działania mające pobudzić istniejące możliwości inwestycyjne, ułatwić dostęp do nich, a także ich pełne wykorzystanie na cele związane ze zrównoważonymi praktykami rybołówstwa i akwakultury w ramach nowego Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury (EFMRA), w synergii z innymi programami UE, takimi jak Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności lub „Horyzont Europa”, na rzecz zrównoważonych praktyk połowowych i zrównoważonej działalności akwakultury, a także w celu zagwarantowania społecznościom nadbrzeżnym, zamieszkującym regiony oddalone i zamorskie możliwość dywersyfikacji gospodarek;

69. wzywa Komisję, aby opierając się na najlepszych praktykach EFMRA rozwijała projekty turystyczne związane z połowami rekreacyjnymi oraz aby kontynuowała finansowanie takich projektów za pośrednictwem EFMRA;

70. przypomina, że zmiana klimatu wpływa na społeczności i ich źródła utrzymania, w związku z czym uważa, iż należy opracować bardziej kompleksowe strategie, aby dostosować sektory rybołówstwa i akwakultury, jak również obszary przybrzeżne do konsekwencji zmiany klimatu; podkreśla, że wszystkie sektory powinny wносить wkład w łagodzenie zmiany klimatu zgodnie z Europejskim Zielonym Ładem oraz z siódmym i ósmym programem działań w zakresie środowiska;

Wtorek, 3 maja 2022 r.

71. uważa, że WPRyb powinna obejmować warunkowość społeczną, podobną do ustanowionej w ramach nowej wspólnej polityki rolnej, która to warunkowość może przewidywać sankcje wobec właścicieli statków rybackich, producentów akwakultury oraz innych beneficjentów EFMRA w przypadku gdy nie zapewniają oni odpowiednich warunków pracy wszystkim swoim pracownikom, w tym sezonowym i migrującym; podkreśla, że taka warunkowość społeczna ma fundamentalne znaczenie dla ochrony godności w miejscu pracy i praw socjalnych przysługujących pracownikom rybołówstwa i akwakultury, przyczyniając się do zapewnienia sprawiedliwości społecznej dla wszystkich;

72. uważa, że poprawa bezpieczeństwa zatrudnienia i bezpieczeństwa pracy, a także zdrowe oceany zapewniające lepsze dochody i zabezpieczenie społeczne w sektorze rybołówstwa i akwakultury mają zasadnicze znaczenie dla atrakcyjności tych sektorów dla kobiet i młodszych pokoleń, a tym samym dla odmłodzenia sektora i zapewnienia jego ciągłości;

73. z zadowoleniem przyjmuje rolę kobiet w łańcuchach wartości zrównoważonego rybołówstwa i akwakultury i w związku z tym wzywa do zagwarantowania godnych warunków pracy, równych wynagrodzeń, zabezpieczenia społecznego, a także ich widoczności i reprezentacji kobiet w strukturach i procesach decyzyjnych;

74. przypomina, że rybołówstwo i akwakultura odgrywają kluczową rolę w tworzeniu miejsc pracy i gospodarce w wielu częściach UE, gdyż zapewniają ponad połowę lokalnych miejsc pracy w wielu społecznościach nadbrzeżnych i na wyspach, zwłaszcza w regionach najbardziej oddalonych;

75. podkreśla, że aby zwiększyć konkurencyjność i podnieść wyniki gospodarcze sektorów rybołówstwa i akwakultury, należy zagwarantować równe warunki działania podmiotom unijnym w zglobalizowanej gospodarce, a także zwrócić szczególną uwagę na szkolenie zawodowe, uczenie się przez całe życie, uznawanie tego szkolenia na poziomie ogónoeuropejskim, doradztwo oraz upowszechnianie wiedzy technicznej i naukowej i praktyk innowacyjnych, przy czym należy uznać wkład, jaki wnoszą w tym względzie organizacje branżowe;

76. podkreśla potrzebę zwiększenia wartości produktów rybołówstwa przy pierwszej sprzedaży, w szczególności produktów pochodzących z tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, w celu zwiększenia dochodów i wynagrodzeń rybaków;

77. wzywa Komisję do opracowania nowych form zrównoważonej turystyki morskiej i przybrzeżnej, pobudzenia nowych form działalności turystycznej, zapewnienia dodatkowych źródeł dochodów i zwiększenia zatrudnienia przez cały rok w celu zwiększenia wartości obszarów morskich i przybrzeżnych, przy jednoczesnej ochronie środowiska i niebieskiego dziedzictwa kulturowego oraz zachowaniu siedlisk morskich i przybrzeżnych; podkreśla znaczenie gospodarki o obiegu zamkniętym w sektorze turystyki dla rozwoju bardziej zrównoważonych praktyk przynoszących korzyści rozwojowi lokalnemu; uznaje, że sektor turystyki powinien współpracować ze społecznościami nadbrzeżnymi, a także potrzebuje wsparcia w celu zwiększenia wydajności i zrównoważonego charakteru infrastruktury oraz konkurencyjności ośrodków morskich i turystycznych;

78. uznaje, że turystyka przybrzeżna może wywierać pozytywny wpływ na kraje rozwijające się, ale może być szkodliwa w przypadku realizacji strategii turystyki masowej, która prowadzi do ograniczenia dostępu do żywności i jej konsumpcji przez lokalnych konsumentów oraz do niszczenia środowiska morskiego i tożsamości kulturowych; wzywa UE do promowania sprawiedliwych modeli turystyki o niskim wpływie;

79. podkreśla konieczność zachowania naszego naturalnego kapitału i dziedzictwa w celu wspierania zrównoważonej turystyki (np. ekoturystyki) i wzywa państwa członkowskie do ochrony różnorodności biologicznej poprzez pilne realizowanie działań – w tym transgranicznych – na rzecz ochrony, odtworzenia i promowania ekosystemów mórz i obszarów przybrzeżnych, w tym w ramach morskich sieci Natura 2000;

80. wzywa Komisję do włączenia zrównoważonej turystyki morskiej, wyspiarskiej i przybrzeżnej do powiązanych działań i programów, do wspierania inicjatyw zachęcających do dywersyfikacji turystyki przybrzeżnej i morskiej oraz do ograniczenia sezonowego charakteru działalności turystycznej i zatrudnienia; podkreśla, że konieczne jest zgromadzenie lepszych danych na temat wkładu rekreacyjnej turystyki wędkarskiej w gospodarkę obszarów przybrzeżnych i wyspiarskich;

81. podkreśla znaczenie niebieskiej gospodarki w regionach najbardziej oddalonych, zwłaszcza w ich sektorze turystyki; w związku z tym wzywa Komisję do stworzenia programu transportowego obejmującego opcje odnoszące się w sposób konkretny do oddalenia i wyspiarskiego charakteru (POSEI Transport) w celu bardziej bezpośredniego zaspokajania potrzeb wysp i regionów najbardziej oddalonych oraz wspierania obsługi niektórych tras handlowych, które do nich prowadzą;

Wtorek, 3 maja 2022 r.

82. popiera zrównoważone praktyki w turystyce przybrzeżnej i morskiej, ponieważ mają one zasadnicze znaczenie dla konkurencyjności obszaru Oceanu Atlantyckiego, Morza Śródziemnego i Morza Bałtyckiego oraz tworzenia miejsc pracy o wysokiej wartości w niebieskim kształceniu i szkoleniu zawodowym; podkreśla, że specjalne szkolenie w dziedzinie działalności w obszarze niebieskiej gospodarki przyczyniłyby się do podniesienia świadomości na temat ekosystemów morskich i potrzeby ich ochrony;
83. wzywa Komisję do przeprowadzenia szerokich konsultacji z władzami regionalnymi i lokalnymi oraz wszystkimi powiązаныmi zainteresowanymi stronami, aby znaleźć rozwiązania dostosowane do potrzeb społeczności lokalnych i regionalnych;
84. zwraca się do Komisji o ocenę możliwych rozwiązań służących promowaniu odporności sektora turystyki na skutki przyszłych pandemii lub innych zakłócających wydarzeń, które stanowią zagrożenie dla działalności turystycznej, oraz o przedstawienie odpowiednich inicjatyw mających na celu poprawę warunków pracy i zatrudnienia pracowników w tym sektorze, tak aby zwiększyć jego atrakcyjność i pomóc w wykorzystaniu w pełni potencjału niebieskiej gospodarki;
85. podkreśla znaczenie żeglugi jachtowej i żeglarstwa dla turystyki morskiej; podkreśla rolę lokalnej kultury i gastronomii w rozwoju europejskiej turystyki przybrzeżnej oraz znaczenie turystyki plażowej i podwodnej, turystyki wędkarskiej, ekoturystyki, sportów wodnych i sektora rejsów wycieczkowych;
86. podkreśla znaczenie morskich obszarów chronionych jako instrumentu ochrony oceanów; uważa, że obszary te stanowią szansę na rozwój turystyki naukowej;
87. z zadowoleniem odnotowuje nastawienie Komisji na turystykę zrównoważoną i typu „slow” oraz dążenie do rozwijania pakietów wsparcia („Plan działań na rzecz zielonego ładu w wymiarze lokalnym”) transformacji ekologicznej miast i regionów; zauważa, że oddalone wyspy i społeczności nadbrzeżne mogą odgrywać w tej transformacji czołową rolę;
88. wzywa Komisję i państwa członkowskie do uznania wkładu, jaki morskie połowy rekreacyjne i związana z nimi turystyka wnoszą w niebieską gospodarkę, a także potencjału tego sektora w zakresie tworzenia dodatkowych możliwości gospodarczych dla społeczności nadbrzeżnych;
89. ubolewa, że potencjał niebieskiej gospodarki nie został w wystarczającym stopniu uwzględniony w przygotowaniu i ocenie krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności finansowanych z Next Generation EU;
90. popiera utworzenie odpowiednich ram finansowych służących wspieraniu rozwoju niebieskiej gospodarki i tworzeniu miejsc pracy, łączących i wskazujących różne dostępne instrumenty finansowe, takie jak m.in. fundusze strukturalne i inwestycyjne (EFMR, EFRR, EFS, Fundusz Spójności) oraz program „Horyzont Europa” na lata 2021–2027; zwraca uwagę na konieczność wspierania lepszego dostosowania tych instrumentów do potrzeb zainteresowanych stron oraz szerokiego rozpowszechniania istniejących możliwości;
91. wzywa do przeprowadzenia pogłębionej dyskusji na szczeblu UE z przedstawicielami tego sektora – z uwzględnieniem poważnych skutków społeczno-gospodarczych przepisów dotyczących pomiaru zdolności połowowej – na temat wpływu tych przepisów na rybołówstwo i życie rybaków, przy jednoczesnym utrzymaniu ścisłej kontroli zdolności połowowej;
92. podkreśla strategiczne znaczenie działalności w zakresie budowy i naprawy statków oraz związek tego rodzaju działalności z wieloma innymi sektorami działalności, takimi jak turystyka morska; uważa, że nacisk na innowacje technologiczne i wysoce wyspecjalizowane procesy mogące przynieść zyski w zakresie wartości dodanej może prowadzić do ograniczenia konkurencji na arenie międzynarodowej oraz ułatwić odwrócenie tendencji spadkowej w sektorze; opowiada się za zapewnieniem szczególnego wsparcia na rzecz żywienia i modernizacji przemysłu stoczniowego w państwach członkowskich;
93. zwraca uwagę na to, że unijna flota tradycyjnego i łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego jest bardzo wiekowa, zwłaszcza w regionach najbardziej oddalonych, których statki, o bardzo wysokiej średniej wieku, nie są bezpieczne ani dla pracujących na nich osób, ani dla samych ryb, i ponownie podkreśla potrzebę udzielenia w ramach EFMRA pomocy na zakup nowych statków pod warunkiem niezwiększania połowów, przy jednoczesnym poszanowaniu maksymalnego podtrzymywalnego połowu, co zwiększy efektywność środowiskową takich środków;
94. przypomina, że floty rybackie w regionach najbardziej oddalonych są w niektórych przypadkach w bardzo złym stanie i stanowią zagrożenie dla bezpieczeństwa rybaków i dla środowiska; w tym kontekście uważa za konieczne znalezienie rozwiązań mających na celu poprawę bezpieczeństwa i warunków pracy rybaków, zmniejszenie emisji CO₂ oraz poprawę zakresu i warunków przechowywania złowionych ryb; podkreśla potrzebę zapewnienia ciągłości w dostarczaniu zdrowych i wysokiej jakości białek w warunkach całkowicie bezpiecznych i z zapewnieniem ochrony, przy mniejszym wpływie na środowisko i bez zwiększania zdolności połowowej;

Wtorek, 3 maja 2022 r.

95. wzywa Komisję i Radę, aby ustanowiły instrument wsparcia podobny do programu POSEI w obszarze rybołówstwa, który umożliwi zrekompensovanie wyspiarskiego charakteru regionów najbardziej oddalonych;

96. podkreśla potencjał zrównoważonego wykorzystania wymiaru morskiego UE na Oceanie Atlantyckim, który wymaga bardziej zrównoważonych inwestycji na wyspach, w regionach najbardziej oddalonych i portach przybrzeżnych, a także rozbudowy wielu doków i zwiększenia pojemności magazynowej wraz z wyposażeniem do obsługi ładunków, co jest bardzo ważne dla produktów rybołówstwa i akwakultury;

Niebieska transformacja

97. wzywa do opracowania instrumentów służących zrównoważonej eksploatacji zasobów morskich i dywersyfikacji gospodarki oceanicznej, w tym poprzez wspieranie nowych produktów powiązanych z działalnością połowową i pochodzących z niej, produktów, które mogą wnieść wartość dodaną do naszego dziedzictwa kulturowego i naturalnego, w szczególności poprzez oferowanie wysokiej jakości możliwości turystycznych;

98. podkreśla potrzebę ustanowienia ram zintegrowanej polityki morskiej UE, zapewniających spójność między unijną strategią na rzecz bioróżnorodności, strategią „Od pola do stołu”, polityką klimatyczną i WPRyby;

99. uważa, że sektor akwakultury powinien nadal monitorować szereg parametrów i dążyć do ich poprawy, polegając przy tym na działaniach opartych na dowodach, włączając w te działania dobrostan ryb i zagęszczenie ryb; uważa ponadto, że należy przeprowadzać badania oceny oddziaływania na środowisko w celu poprawy dobrostanu ryb, w tym m.in. przez wzbogacanie ich środowiska, utrzymanie jakości wody w granicach zapewniających dobrostan, jako sposób na ograniczenie chorób i ich rozprzestrzeniania się, a także ograniczać stosowanie antybiotyków oraz nadal zmniejszać zanieczyszczenie, aby osiągnąć w ten sposób lepsze wyniki w zakresie klimatu i środowiska oraz zwiększyć odporność na zmianę klimatu;

100. zauważa, że aby akwakulturze unijnej nadać bardziej zrównoważony charakter, niezbędna jest dywersyfikacja gatunków w tym sektorze, łącznie z gatunkami o niskiej pozycji troficznej i niedrapieżnymi;

101. podkreśla rolę, jaką może odegrać akwakultura, zwłaszcza jeśli chodzi o tworzenie miejsc pracy i bezpieczeństwo dostaw żywności oraz ułatwianie przejścia na zrównoważone systemy żywnościowe; uważa, że zasadnicze znaczenie ma zmniejszenie presji wywieranej na zasoby morskie poprzez rozwój i zwiększenie wykorzystania alternatywnych i zarządzanych w sposób zrównoważony źródeł karmy, innych niż poławiane ryby dziko żyjące, co odwróci proces utraty różnorodności biologicznej w oceanach i morzach; podkreśla, że wykorzystanie obszarów morskich do celów akwakultury musi być odpowiednio uregulowane; podkreśla w związku z tym znaczenie jasnych i niezawodnych ram prawnych, które promują dostęp do wody i zapewniają niezbędne gwarancje;

102. zauważa, że zwiększone wykorzystanie mączki rybnej i oleju z ryb w akwakulturze unijnej może zagrażać zrównoważeniu stad ryb dziko żyjących w wodach UE i państw trzecich;

103. podkreśla potrzebę wdrożenia wszystkich środków w celu zapewnienia konkurencyjnego rozwoju rybołówstwa i akwakultury ze względu na ich znaczenie dla bezpieczeństwa dostaw żywności;

104. podkreśla znaczenie sektorów rybołówstwa i akwakultury dla dostaw białka, które mają zasadnicze znaczenie dla bezpieczeństwa żywnościowego, a także dla rozwoju społeczno-gospodarczego społeczności lokalnych i tworzenia miejsc pracy na całym świecie; przypomina w szczególności, że dla blisko miliarda ludzi, głównie w krajach rozwijających się, ryby i owoce morza stanowią podstawowe źródło białka zwierzęcego; mając na uwadze, że ponad 90 % rybaków i osób pracujących przy połowach na świecie zajmuje się rybołówstwem łodziowym; ubolewa, że pandemia COVID-19 wywarła znaczący wpływ na osoby zatrudnione w sektorze rybołówstwa i akwakultury;

105. przypomina, że zrównoważona żywność z oceanów, mórz i słodkiej wody powinna pochodzić wyłącznie z odpowiedzialnego rybołówstwa i zrównoważonej akwakultury oraz że wszystkie produkty rybołówstwa i akwakultury konsumowane w UE muszą pochodzić ze zrównoważonych systemów żywnościowych, przy pełnym poszanowaniu ograniczeń planety; wzywa Komisję, by opracowała poparte doradztwem naukowym wskaźniki zrównoważonego rozwoju dla unijnych produktów rybołówstwa i akwakultury, oraz by wymagała podobnych zrównoważonych norm wobec produktów przywożonych na rynek UE;

106. podkreśla, że UE odpowiada za około 1 % światowej produkcji wodorostów i uważa zatem, że państwa członkowskie oraz EFMRA muszą zachęcać do produkcji wodorostów morskich, podkreśla, że wodorosty są jednym z rozwiązań na przyszłość, aby osiągnąć cele Zielonego Ładu; mogą być wykorzystywane do wychwytywania dwutlenku węgla, zastąpienia innych materiałów w różnych sektorach gospodarczych, a także jako pożywny produkt nadający się do spożycia przez ludzi, ponieważ mogą odgrywać rolę istotnego źródła białka i wysokiej jakości mikroelementów;

Wtorek, 3 maja 2022 r.

107. wzywa Komisję do rozważenia wszelkich rozwiązań, które pozwoliłyby rozwinąć możliwości produkcyjne i wykorzystanie wodorostów, jak również do rozważenia możliwości finansowania, które przyspieszyłyby produkcję zwraca się do Komisji o szybkie podjęcie działań, aby umożliwić proces udzielania zezwoleń na wykorzystywanie wodorostów jako nowej żywności, co zmniejszy powiązane z nimi koszty stosowania oraz ułatwi wejście produktów na rynek, przy zapewnieniu ich wysokiej jakości i bezpieczeństwa;

108. uważa, że należy propagować modele zrównoważonej akwakultury, które mogłyby przyczynić się do zachowania ekosystemów zapewniających ochronę przed skutkami zmiany klimatu; podkreśla, że należy odróżniać akwakulturę produkcji od akwakultury przetwarzania białka, zwłaszcza gdy ta druga jest wynikiem praktyk wywierających presję na trwałość zasobów morskich; uważa, że karma przeznaczona dla gospodarstw akwakultury musi pochodzić ze zrównoważonego rolnictwa i rybołówstwa i nie może zawierać żadnego produktu pochodzącego z połowów NNN ani z przełowienia;

109. uważa, że produkcja mikroalg może pomóc w zmniejszeniu niezrównoważonego stosowania mączki rybnej w zakładach akwakultury; podkreśla, że niezbędne jest dalsze rozwijanie i promowanie akwakultury ekologicznej, która odznacza się dużym potencjałem wzrostu oraz że można w tym celu wykorzystać narzędzia i finansowanie unijne; apeluje o sprawniejsze gromadzenie, przetwarzanie i rozpowszechnianie statystyk dotyczących produkcji w akwakulturze ekologicznej;

110. apeluje o przekrojowe stosowanie WPRyb do wszystkich flot rybackich UE, co pozwoli zagwarantować, że działalność w obszarze rybołówstwa i akwakultury będzie zarządzana w sposób pozwalający na osiągnięcie korzyści społeczno-gospodarczych oraz przyczyni się do zapewnienia dostępności produktów żywnościowych i ograniczenia wpływu tej szczególnej działalności na siedliska oraz ekosystemy morskie, przy jednoczesnym odtwarzaniu i utrzymywaniu populacji poławianych gatunków powyżej poziomów pozwalających zapewnić maksymalny podtrzymywalny połów; uważa, że należy tego dokonać z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych basenów morskich;

111. podkreśla rolę sektora rybołówstwa i akwakultury i pracujących w nich specjalistów w transformacji energetycznej i w łagodzeniu zmiany klimatu dzięki dekarbonizacji tych sektorów i propagowaniu działalności przyczyniającej się do gospodarki i obiegu zamkniętym, jak zbieranie odpadów morskich;

112. ostrzega, że odpady morskie i wszelkiego typu zanieczyszczenia, zwłaszcza wszystkie rodzaje tworzyw sztucznych, szkodzą środowisku naturalnemu, powodują poważne straty gospodarcze w sektorze rybołówstwa i w innych sektorach działalności, a także wpływają na zdrowie ludzkie w całym łańcuchu żywnościowym; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie EFMRA dotyczące zapewnienia rybakom wsparcia finansowego na odzyskiwanie, zbieranie, ponowne użycie i recykling zgubionych narzędzi połowowych oraz innych odpadów morskich; ubolewa jednak nad opóźnieniem w realizacji celów dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej i podkreśla w związku z tym, że należy wspierać dalsze kampanie uświadamiające i szkolenia adresowane do rybaków;

113. wzywa Komisję i państwa członkowskie do aktywniejszego wspierania modernizacji i zrównoważonego rozwoju sektora rybołówstwa, w szczególności tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, w celu zwiększenia selektywności narzędzi połowowych oraz zmniejszenia wpływu rybołówstwa na środowisko;

114. zwraca uwagę na rolę rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych⁽¹⁹⁾, w którym określa się środki ochronne regulujące jak, gdzie i kiedy mogą odbywać się połowy, w celu ochrony wrażliwych gatunków i siedlisk na szczeblu zarówno krajowym, jak i regionalnym, zwiększając dochodowość połowów, a zarazem ograniczając wpływ na ekosystemy morskie, zwłaszcza przez większą selektywność;

115. uważa, że ważne jest stałe gromadzenie danych, aby lepiej oceniać kryteria zrównoważonego rozwoju i zapobiegać powstawaniu łowisk, w których stwierdza się istnienie wrażliwych ekosystemów morskich;

116. wzywa UE, aby w trybie pilnym przeciwdziałała technikom połowowym – także przez ograniczenie ich stosowania – takim jak narzędzia mające kontakt z dnem, sieci dryfujące, niewody denne lub urządzenia do sztucznej koncentracji ryb, które mają szkodliwy wpływ na klimat, integralność dna morskiego, populacje ryb i gatunki wrażliwe (jako przyłów);

117. w szczególności wzywa UE, aby zakazała stosowania szkodliwych technik na ściśle chronionych unijnych obszarach morskich, zgodnie z najlepszym dostępnym doradztwem naukowym; apeluje o to, by EFMRA wykorzystywany był w celu zapewnienia skutecznego wsparcia przejścia flot rybackich UE na bardziej selektywne i mniej szkodliwe techniki połowowe;

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 105.

Wtorek, 3 maja 2022 r.

118. wzywa UE, aby uruchomiła i finansowała programy badań naukowych mających na celu mapowanie bogatych w węgiel siedlisk morskich w wodach UE, co posłuży za podstawę do wyznaczenia takich obszarów jako ściśle chronionych obszarów morskich, w celu ochrony i przywrócenia morskich pochłaniaczy dwutlenku węgla zgodnie z Ramową konwencją Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, a także w celu ochrony i odtwarzania ekosystemów, w szczególności ekosystemów znajdujących się na dnie morskim, zgodnie z dyrektywą ramową w sprawie strategii morskiej, chroniąc je przed działalnością człowieka, taką jak operacje połowowe mające kontakt z dnem, która to działalność mogłaby zakłócać i uwalniać węgiel do słupa wody;

119. apeluje do UE, aby zakazała wszelkiej szkodliwej dla środowiska przemysłowej działalności wydobywczej, takiej jak górnictwo i wydobycie surowców kopalnych na morskich obszarach chronionych;

120. podkreśla, że głębiny morskie są miejscem występowania największej różnorodności gatunków i ekosystemów na Ziemi, są źródłem kluczowych dóbr i usług środowiskowych, w tym długoterminowej sekwestracji dwutlenku węgla, oraz charakteryzują się warunkami środowiskowymi, które czynią je wysoce podatnymi na zakłócenia powodowane przez człowieka; wzywa zatem Komisję i państwa członkowskie do wsparcia międzynarodowego moratorium na górnictwo głębokomorskie;

121. wzywa do wdrożenia strategii ochrony różnorodności biologicznej przy użyciu narzędzi ustawodawczych i nieustawodawczych, jak i do wzmocnienia działań mających na celu osiągnięcie założeń dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej, aby chronić morską różnorodność biologiczną i odbudować zdegradowane ekosystemy, a także pobudzać konkurencyjność rybołówstwa, akwakultury i innych powiązanych sektorów;

122. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do przeprowadzenia przeglądu dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej; apeluje do Komisji, aby dokonując przeglądu dyrektywy, dostosowała ją do celów Europejskiego Zielonego Ładu, unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030 i ósmego programu działań w zakresie środowiska;

123. uważa, że połowy NNN są nadal jednym z najpoważniejszych zagrożeń dla zdrowia ekosystemów i konkurencyjności gospodarczej samego sektora rybołówstwa, w związku z czym wzywa do ich zwalczania; wzywa do większej spójności między polityką handlową i polityką rybołówstwa UE w celu zagwarantowania skutecznego przeciwdziałania połowom NNN;

Współpraca, wiedza i innowacje

124. wzywa do bliższej współpracy między środowiskiem akademickim, ośrodkami badawczymi i innowacyjnymi, władzami publicznymi i przemysłem w celu promowania sprzętu, metod, technik i praktyk opartych na najlepszej dostępnej wiedzy naukowej, które mogą przyczynić się do poprawy wydajności i bezpieczeństwa w miejscu pracy, wzrostu gospodarczego i konkurencyjności, a także zrównoważenia środowiskowego; przypomina, jak ważna jest podstawowa wiedza o morzach i oceanach dla zaalarmowania społeczeństwa oraz zachęcenia wszystkich obywateli i zainteresowanych stron do przyjęcia bardziej świadomych i odpowiedzialnych postaw wobec oceanu i jego zasobów;

125. zauważa, że wiarygodne, wysokiej jakości zharmonizowane dane dotyczące oceanów są ważnym czynnikiem w transformacji niebieskiej gospodarki w stronę modelu zrównoważonego;

126. podkreśla, że potencjał strategii niebieskiej gospodarki można uwolnić jedynie dzięki współpracy wszystkich zainteresowanych stron; odnotowuje coraz częstsze wykorzystywanie danych i sztucznej inteligencji w transporcie morskim; wzywa Komisję do oceny społeczno-gospodarczych skutków automatyzacji i cyfryzacji sektora;

127. apeluje do Komisji o dalsze rozwijanie i wzmocnianie platform wiedzy naukowej, takich jak usługa programu Copernicus w zakresie monitorowania środowiska morskiego i europejska sieć informacji i obserwacji środowiska morskiego, które oferują bezcenną wiedzę o morzach i oceanach Europy; zauważa, że dzięki połowom rekreacyjnym wzrasta wiedza o środowisku wodnym, a także zaangażowanie na rzecz ochrony tego środowiska;

128. z zadowoleniem przyjmuje „Misję ocean” w ramach programu „Horyzont 2030”; wzywa do zapewnienia większej przejrzystości i lepszej komunikacji w odniesieniu do harmonogramu projektów dotyczących „Misji ocean”;

129. podkreśla, że należy zharmonizować gromadzenie danych dotyczących monitorowania zagadnień społeczno-gospodarczych i środowiska oraz monitorowania żywych ekosystemów i zasobów rybnych; podkreśla, że zgromadzone dane należy również rozpatrywać z myślą o uregulowaniu wpływu działalności innych gałęzi przemysłu morskiego;

130. uważa, że ograniczenie pojemności brutto jako kryterium pomiaru zdolności połowowej należy dostosować w sposób odzwierciedlający realia sektora oraz konieczność stosowania bardziej nowoczesnych, mniej zanieczyszczających i bardziej efektywnych energetycznie silników; w tym kontekście wzywa Komisję do dokonania przeglądu tych kryteriów w celu poprawy bezpieczeństwa, warunków pracy i życia, a także umożliwienia niezbędnych zmian, które poprawiłyby zrównoważenie środowiskowe, przyciągnęłyby do sektora większą liczbę młodych pracowników, zapewniłyby zmniejszenie oddziaływania na środowisko oraz zagwarantowałyby, że zdolności połowowe nie wzrosną;

Wtorek, 3 maja 2022 r.

131. wzywa Komisję do gromadzenia spójnych danych, które umożliwiłyby inteligentne zarządzanie turystyką przybrzeżną i uniknięcie wywierania presji na ekosystemy i społeczności lokalne, a także uniknięcie konkurencji z tradycyjnymi rodzajami działalności, takimi jak rybołówstwo łodziowe i przybrzeżne;

132. podkreśla znaczenie środków zarządzania i adaptacji, które są niezbędne do ochrony społeczności nadbrzeżnych, siedlisk i różnorodności biologicznej i które byłyby przykładem dobrego spożytkowania funduszy w związku z ogromnymi skutkami zmiany klimatu i wynikającymi z nich kosztami; wzywa Komisję do ustanowienia systemu ostrzegania i obserwacji w związku z problemem coraz częściej występujących burz i powodzi oraz do zapewnienia odpowiedniego monitorowania środowiska i zdrowia, a także do prowadzenia badań nad wczesnym ostrzeganiem; wzywa Komisję do oceny różnych scenariuszy i środków, aby podjąć problem możliwego wzrostu poziomu mórz i oceanów i nasilenia się poważnych zdarzeń pogodowych;

133. przypomina o istnieniu takich narzędzi jak europejski program CleanSeaNet, który służy monitorowaniu zanieczyszczenia ropą; podkreśla, że współpraca regionalna, w tym z państwami trzecimi, ma zasadnicze znaczenie, zwłaszcza na Morzu Śródziemnym; wzywa zatem Komisję do poprawy wymiany informacji i współpracy między krajami; podkreśla znaczenie planowania przestrzennego obszarów morskich, które jest oparte na współpracy, sprzyja włączeniu społecznemu, jest międzysektorowe i uwzględnia kwestie społeczno-gospodarcze, środowiskowe i związane z różnorodnością biologiczną; podkreśla znaczenie transformacji energetycznej, w ramach której sektor niebieskiej gospodarki może promować technologie wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych na morzu, takie jak energia pływów, fal, energia słoneczna i wiatrowa; podkreśla znaczenie wspierania dekarbonizacji sektora żeglugi i transportu morskiego, w tym poprzez rozwój zrównoważonych technologii i zwiększone wykorzystanie niskoemisyjnych i odnawialnych źródeł energii;

134. popiera zasadę zrównoważonego rozwoju w niebieskiej gospodarce jako siłę napędową wzrostu gospodarczego w UE, w szczególności w regionie Oceanu Atlantyckiego, Morza Śródziemnego i Morza Bałtyckiego, a także jako sposób wspierania wszelkiej sektorowej i międzysektorowej działalności związanej z oceanami, morzami i obszarami przybrzeżnymi, w tym transportu morskiego, przemysłu stoczniowego i stoczni remontowych, biotechnologii, zrównoważonej turystyki, morskiej energii wiatrowej, rybołówstwa komercyjnego i rekreacyjnego i akwakultury oraz energii fal i pływów; wzywa Komisję do wspierania badań, rozwoju i innowacji, które przyczyniają się do zrównoważonej turystyki, efektywnego gospodarowania zasobami i energii ze źródeł odnawialnych; podkreśla w szczególności, że energia z morskich źródeł odnawialnych może stać się ważnym elementem europejskiego systemu energetycznego do 2050 r.; wzywa do stworzenia zachęt do inwestycji w infrastrukturę portową w celu ułatwienia obsługi sektora energii z morskich źródeł odnawialnych, a także do finansowania takich inwestycji;

135. wzywa Komisję do dopilnowania, aby UE osiągnęła i utrzymała pozycję lidera w dziedzinie technologii, lidera zatrzymującego talenty i wytwarzającego energię, a także by jednocześnie minimalizowała wszelki potencjalny wpływ na środowisko morskie;

136. podkreśla znaczenie innowacji w rybołówstwie dla poprawy jego efektywności środowiskowej i gospodarczej oraz wzywa do przyjęcia nowego podejścia do innowacji, w ramach którego innowacje i modernizacja nie oznaczają zwiększenia zdolności połowowych;

137. wzywa Komisję, państwa członkowskie i regiony, aby współpracowały w celu propagowania i wspierania lokalnych inicjatyw na rzecz zachowania źródeł utrzymania, tradycji i dziedzictwa kulturowego związanych z rybołówstwem i akwakulturą;

138. z uwagi na niestabilną sytuację regionów najbardziej oddalonych wzywa Komisję do zapewnienia solidnego wsparcia dla innowacji i badań w celu opracowania w tych regionach innowacyjnych, zrównoważonych pod względem środowiskowym, społecznym i gospodarczym praktyk i technik w rybołówstwie i akwakulturze, co zapewni tym regionom wiodącą rolę w zarządzaniu oceanami;

139. podkreśla, że odpady morskie mają ogromny wpływ na środowisko i sytuację społeczno-gospodarczą w tych regionach i w związku z tym wzywa Komisję do utworzenia centrum ds. zwalczania zanieczyszczenia mórz tworzywami sztucznymi, najlepiej usytuowanego w jednym z regionów najbardziej oddalonych, dysponującego wiedzą fachową w zakresie innowacji, rozwoju i współpracy z zainteresowanymi stronami i stowarzyszeniami z sektora rybołówstwa i akwakultury, którego zadaniem byłoby przyjęcie strategii i polityk na rzecz zrównoważonego rozwoju, które mogłyby być powielane w innych regionach;

140. uważa, że należy propagować pozytywne postrzeżenie wartości odżywczych produktów rybołówstwa i akwakultury wśród konsumentów; podkreśla, że należy właściwie informować konsumentów, aby wspierać zmiany nawyków konsumpcyjnych w kierunku mniej znanych produktów morskich pochodzących z wód europejskich i propagować spożycie takich produktów;

Wtorek, 3 maja 2022 r.

141. podkreśla, że należy uświadamiać konsumentów co do produktów na bazie wodorostów oraz zwiększać poziom akceptacji konsumentów dla takich produktów, jak również uwrażliwiać konsumentów na kwestię marnotrawienia żywności; powtarza, że informacje dla konsumentów muszą zostać ulepszone za pomocą efektywnych etykiet, w tym zawierających informacje na temat zrównowazenia;

o

o o

142. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz Komitetowi Regionów i Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu.
